

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25461/2023
26.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Зоран Георгијев, адвокат из ..., против тужене ББ из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Војислав Момчиловић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1236/22 од 23.03.2023. године, у седници одржаној 26.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1236/22 од 23.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 1236/22 од 23.03.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сурдулици П 1870/21 од 02.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд према туженој утврди да је она сметала тужиоца у мирном и фактичком поседу коришћења реалног дела на к.п. бр. ... на мзв "... ливада", по ЛН бр. .. КО ..., на којој се налази помоћни објекат – штала, на тај начин што је 30.04.2018. године, у преподневним часовима (око 8,00 сати), без икаквог повода дрвеном оградом (дрвеним кочевима пречника око 15 цм, висине око 1 м и дрвеним летвама пречника око 10 цм и дужине око 2-3 м) заградила свој идеални део парцеле од око 25-30 м целом дужином ширине 2,5 м, чиме је тужиоцу јасно ставила до знања да тај део убудуће не може да користи, те да се туженој наложи да успостави раније стање и постављену дрвену ограду уклони и забрани да на овај или сличан начин смета тужиоцу у праву коришћења реалног дела к.п. бр. ..., као неоснован. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 126.000,00 динара.

Виши суд у Врању је, решењем Гж 1236/22 од 23.03.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио решење Основног суда у Сурдулици П 1870/21 од 02.03.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, јер није потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је сметање државине и успостављање стања државине пре учињеног сметања, а одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен заснована је на утврђеном чињеничном стању у овом конкретном предмету и донета применом одговарајућих одредби материјалног права. Наводи ревизије тужиоца заснивају се на указивање на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. Закона о парничном поступку, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

У конкретном случају, ревизијом тужиоца побија се решење донето у парници због сметања државине у којој је, одредбом члана 452. став 5. Закона о парничном поступку, искључено право на изјављивање ревизије, што значи да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може да изјави.

На основу одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**